

Llegenda de l'escut de Rubió

Rubió

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Rubió
Alçada: 638

Coordenades:

Latitud: 41.64455
Longitud: 1.56997
UTM Est (X): 380910
UTM Nord (Y): 4611300

Classificació

Número de fitxa 08185 - 49
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Tradició oral
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX-XX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Malgrat es recull en un llibre de llegendes de l'Anoia, ja major part de la població no la coneix.
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Sense ús
Titularitat Pública
Autoria de la fitxa Núria Cabañas. Web Cultura, SCP.
Data de registre de la fitxa: dc., 24/11/2021 - 09:30

Descripció

Segons la llegenda, el Castell de Rubió s'alça en un dels indrets més elevats de la comarca de l'Anoia. En temps de Reconquesta, els sarraïns creien que el castell de Rubió era una fortalesa molt ben situada amb un gran emplaçament estratègic. A més de parlar del castell de Rubió com una fortalesa inexpugnable també es parlava de la gran bellesa de la filla del senyor del castell de Rubió. La descripció de la bellesa de la filla del senyor de Rubió va arribar a oïdes d'un cabdill sarraí. Per tal de comprovar si era certa la seva bellesa es va disfressar de camperol amb la finalitat d'endinsar-se a terres cristianes. En veure-la va quedar encisat. Dies després el cabdill sarraí va tornar al seu campament. No obstant, no podia oblidar la bellesa de la filla del senyor de Rubió. Per aquesta raó, va dirigir-se a Rubió amb les seves tropes per vorejar el castell. La gent de les masies va refugiar-se dins la fortalesa a l'espera de l'atac dels sarraïns. Així va passar la primera nit, a l'espera de l'atac. No obstant, l'endemà el cabdill sarraí va enviar un emissari a parlamentar amb el senyor del castell. L'emissari li va comunicar que el cabdill sarraí no pensava atacar la fortalesa, ja que la considerava invencible. Malgrat això si que pensava vèncer-la per altres mitjans, atès que no aixecaria el setge i la falta d'aliments i recursos li faria prendre la decisió. Davant això, el senyor de Rubió li respongué a l'emissari que davant això no tenia intenció de rendir-se, que podrien resistir més del que s'imaginen. Amb aquesta situació van passar dies... Les tropes sarraïnes no es movien del seu lloc i això desesperava al senyor de Rubió. No obstant, el cabdill sarraí si que es movia entre les bardisses ja que estava desesperat per contemplar la donzella de Rubió. Després d'uns dies de setge, finalment el cabdill es va presentar davant el Baró de Rubió per comunicar-li, presencialment, l'amor que sentia vers la seva filla i li va demanar la mà per poder casar-se amb ella. Si li concedia la mà tindria un aliat per sempre i aixecaria el setge del castell. El Baró contestar que necessitava un dia per poder prendre la millor decisió i que a la posta de sol tindria una resposta. La donzella va prendre partit en la decisió i l'endemà, va agafar amb la mà dreta un tallant i, posant l'esquerra sobre un piló, d'un sol cop se la va tallar. La va col·locar en una arqueta de plata i la va fer portar al cabdill per un ballester. En el moment d'entregar-li al cabdill el ballester li va comunicar que aquí hi havia la mà de la donzella i tal i com havia promès havia d'aixecar el setge al castell.

Observacions:

Aquesta llegenda explica l'antic escut de la vila de Rubió, on en un quarter hi figura una mà femenina i en l'altre dues mitges llunes posades cap per avall.

Bibliografia

AYMAMÍ, G. (2017): Llegendes de l'Anoia. Farell Editors. Sant Vicenç de Castellet.

MONCUNILL, A. (1988): Llegendes de la comarca d'Anoia. Igualada

